

strækkeligt med læger, sygeplejersker og andre, sådan at vi kan sikre, at der er tilstrækkeligt personale i fremtiden – også under hensyntagen til, at der jo sker en demografisk udvikling, der gør, at rigtig store grupper går på pension, mens mindre grupper er tilbage til at klare sig på arbejdsmarkedet?

Der er jeg sådan set glad for, at regeringen bryster sig af at have gjort en masse ting, og vi vil heller ikke fra socialdemokratisk side sige, at det er sådan, at regeringen slet ingenting har gjort; vi er bare ikke sikre på, at det er nok. Det er derfor, at vi er lidt ærgerlige over, at man fra regeringens side bruger så mange kræfter på at hylde sig selv, på at rose sig selv, på at gubbe sig selv på ryggen og fortælle om alle de gode ting, man har gjort, frem for at gå med på det meget brede forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne har fremsat, og som lægger an til at få lavet en redegørelse med en efterfølgende handlingsplan. Hvad skulle der være i vejen med det? Nej, regeringen vil hellere bruge kræfter på at ridse alle de ting op, som den har gjort. Det synes jeg sådan set er en skam, og jeg synes, det er et bevis på, at man ikke tager denne her problemstilling tilstrækkelig alvorligt.

Med hensyn til videnskabsministerens område bliver der talt om lægemangel. Der hører vi så videnskabsministeren sige her i salen: Jamen der er slet ikke noget problem med læger, det er mest speciallæger, der er problemet. Men når vi så kigger på den demografiske udfordring, kan vi jo se, at der er meget store generationer af læger, der snart går på pension, og vi kan se, at der er mindre årgange tilbage. Vi kan se, at der sandsynligvis vil blive langt flere sygdomme, som det bliver muligt at kurere, og derfor bliver der større behov for læger. Har man taget tilstrækkelig hensyn til det? Vi ved det ikke, og regeringen vil ikke undersøge det.

Vi ved, at det i dag er meget svært at tiltrække læger til yderområderne, hvorfor man må oprette kunstige overlægestillinger for at trække dem til, hvilket er meget dyrere for samfundet, end det burde være. Vi ved, at man på skoler må undlade at ansætte skolelæger og ansætte sundhedsplejersker og sygeplejersker i stedet for – der er problemer. Det samme med hensyn til privatpraktiserende læger – der er også problemer. Jeg synes, at man skal tage det her mere alvorligt end bare at skyde det hen med, at det kun er speciallæger, der mangler, og at den mangel, man har, i øvrigt er noget, der opstod for lang tid siden. Vi skal lige huske på, at det jo er

det selv samme parti, der har ansvaret for det, nemlig Venstre, som undlod at uddanne tilstrækkeligt med læger i 1980'erne.

Med hensyn til undervisningsministerens område synes jeg, det er rart at høre, at man er villig til at uddanne flere sygeplejersker. Det er så 200, der bliver nævnt, og det er sådan en halvkvædet vise fra fru Birgitte Josefsen, men det er ikke noget rigtigt tilsagn, og vi ved, at der mangler 1000. Hvorfor så kun 200?

Med hensyn til social- og sundhedsuddannelsen vil jeg gerne sige, at der virker det faktisk, som om undervisningsministeren har fat i noget, som er det rigtige: at man tager hånd om at reducere frafaldet, man sikrer yderligere rekruttering, man tænker på at indføre mere praktik, måske mesterlære, og man vil også kigge på merit- og realkompetencevurdering. Det synes jeg faktisk er flot, og det er gode initiativer, som jeg faktisk gerne vil benytte lejligheden til at rose – det skal ikke være negativt, det hele; der er faktisk gode ting her.

Jeg synes, det er væsentligt at få kigget på, om vi kunne gøre mere for, at nogle af de her grupper kunne komme på fuldtid frem for at være på deltid – ikke, fordi vi har noget imod, at man som lønmodtager er på deltid, men når vi nu har brug for arbejdskraften og folk gerne vil have fuldtid, hvorfor så ikke kigge på det?

Lige en kommentar med hensyn til de forslag til vedtagelse, som er blevet fremsat. Fra socialdemokratisk side vil vi gerne have denne her redegørelse, vi vil gerne have en vurdering af tingene, og så vil vi gerne have en handlingsplan. Og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad det er, der skulle være i vejen med at få ordnet det. I stedet for ser vi fra regeringspartierne et forslag til vedtagelse, som man har en svag mistanke om at hr. Bertel Haarder har siddet og skrevet, for vi ved jo, at han er god til festtaler. Og der må man sige, at hr. Bertel Haarder burde sætte det her på vers, for magen til selvros ser man altså sjældent. Og når I så skal have en festlig aften, hvor I rigtig skal rose jer selv, så kunne I synge det her forslag til vedtagelse. Jeg synes næsten, det er lidt halvpinligt, at man skal bruge så mange kræfter på at rose sig selv frem for at tage det her meget vigtige problem alvorligt og få sikret en redegørelse.

Kl. 12.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Der er et enkelt spørgsmål.